

UNIwersytet Medyczny

IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCLAWIU

Wydział Lekarski
Katedra Morfologii i Embriologii Człowieka
Zakład Immunopatologii i Biologii Molekularnej
ul. Bujwida 44, 50-345 Wrocław

OCENA

osiągnięcia naukowego pt. "Kliniczne i patofizjologiczne aspekty odległych następstw leczenia przeciwnowotworowego u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem powikłań nerkowych" oraz pozostałych osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych dr n med. Eryka Latocha w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Informacje ogólne o Kandydacie do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Dr Eryk Latoch w 2011 roku ukończył studia na Wydziale Lekarskim z Oddziałem Stomatologii i Oddziałem Nauczania w Języku Angielski na Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku uzyskując dyplom lekarza. W 2016 roku na podstawie pracy doktorskiej pt.: „Wybrane następstwa endokrynologiczne u pacjentów po zakończonym w dzieciństwie leczeniu przeciwnowotworowym” uzyskał stopień doktora nauk medycznych. W 2018 roku uzyskał dyplom specjalisty w dziedzinie pediatrii, a w 2021 roku dyplom specjalisty w dziedzinie onkologii i hematologii dziecięcej. Obecnie jest w trakcie specjalizacji z medycyny paliatywnej. W latach 2011-2012 odbył staż w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku. W latach 2013-2018 był zatrudniony jako asystent, a od 2018 r. jako lekarz specjalista w Klinice Onkologii i Hematologii Dziecięcej, Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Białymstoku. Od 2018 roku jest zastępcą dyrektora ds. klinicznych w Ośrodku Wsparcia Badań Klinicznych, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Dr Eryk Latoch w latach 2018-2022 pracował jako asystent, a od 2022 r. do chwili obecnej jest zatrudniony jako adiunkt w Klinice Onkologii i Hematologii Dziecięcej, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego.

Rozprawa habilitacyjna (osiągnięcie naukowe) dr Eryka Latocha składa się z pięciu oryginalnych, tematycznie powiązanych artykułów naukowych, objętych wspólnym tytułem „Kliniczne i patofizjologiczne aspekty odległych następstw leczenia przeciwnowotworowego

u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem powikłań nerkowych”, opublikowanych w latach 2020-2022 w czasopiśmie indeksowanym. Przedstawiony cykl obejmuje prace zbiorowe opublikowane w zagranicznych naukowych czasopiśmie o współczynniku oddziaływania IF od 2,890 do 6,755. Sumaryczna wartość współczynnika oddziaływania IF za cykl 5 prac wynosi **22.726 (620 pkt. MNiSW)**. W skład cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe dr Eryka Latochy wchodzi następujące publikacje:

1. Latoch Eryk, Zubowska Małgorzata, Młynarski Wojciech, Stachowicz-Stencel Teresa, Stefanowicz Joanna, Sławińska Dorota, Kowalczyk Jerzy, Skalska-Sadowska Jolanta, Wachowiak Jacek, Badowska Wanda, Czajńska-Deptuła Aneta, Dembowska-Bagińska Bożenna, Garus Katarzyna, Skoczeń Szymon, Pobudejska-Pieniążek Aneta, Szczepański Tomasz, Machnik Katarzyna, Panasiuk Anna, Sęga-Pondel Dorota, Malesza Iwona, Raciborska Anna, Zielezińska Karolina, Urański Tomasz, Mizia-Malarz Agnieszka, Wawrzeńczyk Anna, Karolczyk Grażyna, Kołtan Andrzej, Wysocki Mariusz, Wołowicz Magdalena, Matysiak Michał, Krawczuk-Rybak Maryna. Late effects of childhood cancer treatment in long-term survivors diagnosed before the age of 3 years - a multicenter, nationwide study. *Cancer Epidemiol.* 2022, 80:102209.
2. Latoch Eryk, Konończuk Katarzyna, Konstantynowicz-Nowicka Karolina, Muszyńska-Roslan Katarzyna, Sztolszterer Klaudia, Chabowski Adrian, Krawczuk-Rybak Maryna. Asymptomatic survivors of childhood acute lymphoblastic leukemia demonstrate a biological profile of inflamm-aging early in life. *Cancers* 2022 20;14(10):2522.
3. Latoch Eryk, Konończuk Katarzyna, Taranta-Janusz Katarzyna, Muszyńska-Roslan Katarzyna, Sawicka Magdalena, Wasilewska Anna, Krawczuk-Rybak Maryna. Urinary Beta-2-Microglobulin and late nephrotoxicity in childhood cancer survivors. *J Clin Med.* 2021, 13;10(22):5279.
4. Latoch Eryk, Konończuk Katarzyna, Taranta-Janusz Katarzyna, Muszyńska-Roslan Katarzyna, Szymczak Edyta, Wasilewska Anna, Krawczuk-Rybak Maryna. Urine NGAL and KIM-1: tubular injury markers in acute lymphoblastic leukemia survivors. *Cancer Chemother Pharmacol.* 2020, 86(6):741-749.
5. Latoch Eryk, Konończuk Katarzyna, Muszyńska-Roslan Katarzyna, Taranta-Janusz Katarzyna, Wasilewska Anna, Szymczak Edyta, Trochim Justyna, Krawczuk-Rybak Maryna. Urine NGAL and KIM-1: tubular injury biomarkers in long term survivors of childhood solid tumors: a cross-sectional study. *J Clin Med.* 2021, 10, 399.

We wszystkich pracach (n=5), Habilitant jest pierwszym autorem z udziałem własnym określonym przez Kandydata dwukrotnie na 80%, jednokrotnie na 60, 70 i 90%. Należy podkreślić wiodącą rolę dr Eryka Latocha w opracowanie cyklu prac, co potwierdza zadeklarowany wkład w autorstwo na poziomie 70-90% w 4 z 5 publikacji. Z załączonej dokumentacji (Oświadczenia o wkładzie pracy Habilitanta oraz pozostałych autorów w przygotowanie publikacji) wynika, że deklarowany przez Kandydata zakres aktywności związany z przygotowaniem wszystkich prac, niezależnie od wkładu własnego dotyczył: opracowania koncepcji pracy, tworzenia bazy danych, udziału w wykonaniu części klinicznej i laboratoryjnej, interpretacji wyników, przygotowania publikacji.

Tematem wiodącym rozprawy habilitacyjnej dr Eryka Latocha jest ocena występowania dysfunkcji narządowych u dzieci i młodzieży po zakończonym leczeniu przeciwnowotworowym ze szczególnym uwzględnieniem oceny zaburzeń funkcjonowania nerek. W ramach prezentowanego cyklu publikacji wskazanych, jako szczególne osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym, Habilitant przedstawia prace dotyczące oceny części występowania odległych następstw po leczeniu ostrej białaczki limfoblastycznej (ALL) i guzów litych, zaburzeń patofizjologicznych, w tym zaburzeń filtracji kłębuszkowej u dzieci i młodzieży leczonych w dzieciństwie onkologicznie. Jednym z istotnych problemów w onkologii dziecięcej, obok osiągnięcia wysokiego odsetka wyleczeń jest minimalizacja negatywnych skutków leczenia przeciwnowotworowego. Określenie patomechanizmów, prowadzących do zmian w komórkach po zakończonym leczeniu oraz zdefiniowanie nowych biomarkerów pozwalających na identyfikowanie zmian w narządach, oprócz aspektów poznawczych jest ważnym zagadnieniem klinicznym. Zaproponowany przez Habilitanta problem badawczy wpisuje się w nurt aktualnych badań, dotyczących nie tylko oceny efektywności stosowanego leczenia dzieci z chorobą nowotworową, ale także poszukiwania skutecznych metod monitorowania stanu zdrowia pacjentów po zakończeniu leczenia, pozwalających na ograniczenie działań niepożądanych stosowanej terapii oraz umożliwiających wczesne wykrycie ryzyka odległych następstw leczenia.

W pierwszej pracy z cyklu, opublikowanej w 2022 r. (Latoch i wsp. *Cancer Epidemiol.* 2022,80:102209), Habilitant koncentruje się na wykazaniu związku między częstością występowania późnych następstw po leczeniu nowotworów hematologicznych lub litych, a wiekiem pacjenta w momencie rozpoczęcia terapii oraz rodzajem terapii. W badaniach wielośrodkowych przeprowadzonych na dużej liczbie chorych, dr Latoch wykazał, że częstość występowania odległych następstw u dzieci leczonych w pierwszych trzech latach życia jest wysoka. Jednak nie stwierdził istotnych statystycznie różnic między wiekiem pacjenta, u którego rozpoczęto terapię, a częstością dysfunkcji większości ocenianych narządów. Istotne różnice dotyczyły jedynie większej częstości występowania dysfunkcji wątroby u dzieci, u których rozpoczęto terapię poniżej 1 roku życia, aniżeli u dzieci w wieku od 1 roku do 3 lat. Autor podkreśla, że wyniki badań jednoznacznie wykazały, że radioterapia i niektóre cytostatyki są istotnymi czynnikami wpływającymi na zaburzenie funkcjonowania wielu narządów po zakończeniu leczenia onkologicznego. Ważnym spostrzeżeniem Habilitanta jest stwierdzenie, że po zakończonej terapii stan zdrowia wyleczonych dzieci powinien być monitorowany celem zmniejszenia ryzyka wystąpienia odległych negatywnych skutków terapii onkologicznej. Druga praca z cyklu (Latoch i wsp. *Cancer* 2022, 20:14:2522) obejmuje badania, które miały na celu zweryfikowanie hipotezy, że osoby, w dzieciństwie leczone z powodu ostrej białaczki limfoblastycznej (ALL), wykazują cechy starzenia się komórek, a jedną z przyczyn może być przewlekły stan zapalny, utrzymujący się po leczeniu onkologicznym. Do zweryfikowania tej hipotezy, Habilitant przeprowadził ocenę stężenia 51 cytokin, u osób po leczeniu onkologicznym oraz w grupie osób zdrowych (nieleczonych). Istotną obserwacją było wykazanie wyższego poziomu cytokin prozapalnych (IL-1, 6, 12, 17, 18, TNF alfa, MCP-1) oraz czynników wzrostu w grupie osób po leczeniu onkologicznym w porównaniu do osób nieleczonych. Poziomy cytokin prozapalnych były istotnie wyższe w grupie osób leczonych poniżej 5 roku życia, aniżeli w grupie powyżej 5 roku życia. Wnioskiem podsumowującym pracę było stwierdzenie, że wzrost poziomu biomarkerów

charakterystycznych dla procesu zapalnego może indukować wczesne starzenie komórek, a znacznie wyższe poziomy wybranych cytokin i czynników wzrostu dzieci leczonych poniżej 5 roku życia, zdaniem Habilitanta mogą wskazywać na większą podatność zdrowych tkanek na negatywne działanie stosowanej terapii.

Tematyką kolejnych trzech prac z cyklu (Latoch i wsp. J Clin Med. 2011,13:5278, Latoch i wsp. Cancer Chemother Pharmacol. 2020,86:741-749, Latoch i wsp. J Clin Med. 2021,10:399) była ocena występowania zaburzeń filtracji kłębuszkowej u dzieci i młodzieży, jako odległego następstwa leczenia przeciwnowotworowego w dzieciństwie. W pracach, dr Latoch przedstawił wyniki badań, dotyczące oceny przydatności wybranych biomarkerów w diagnozowaniu nefrotoksyczności u dzieci leczonych onkologicznie. Grupę badaną stanowiły dzieci wcześniej leczone onkologicznie, u których oceniano przydatność beta-2 mikroglobuliny (β 2M) w diagnozowaniu zaburzeń filtracji kłębuszkowej po zakończonej terapii przeciwnowotworowej w dzieciństwie. Wykazano, że stężenie beta-2 mikroglobuliny w moczu u pacjentów po leczeniu onkologicznym było istotnie wyższe, niż u dzieci zdrowych. W grupie pacjentów po leczeniu z obniżonym wskaźnikiem filtracji kłębuszkowej (eGFR) stwierdzono wyższe stężenie beta-2 mikroglobuliny. Cenną obserwacją było wykazanie wyższego stężenia beta-2 mikroglobuliny u dzieci z ponad 5-letnim okresem obserwacji po zakończeniu leczenia. W podsumowaniu pracy, Habilitant wskazuje na udział beta-2 mikroglobuliny w zaburzeniu funkcji nerek, u pacjentów leczonych onkologicznie w dzieciństwie i podkreśla, że określenie klinicznej przydatności oceny beta-2-mikroglobuliny, jako nieinwazyjnego biomarkera nefrotoksyczności u ozdowieńców wymaga dalszych badań. Następne dwie prace są kontynuacją badań z zakresu oceny nefrotoksyczności, u dzieci po zakończonym leczeniu onkologicznym i dotyczą oceny stężenia oraz określenia przydatności cząsteczki -1 uszkodzenia nerek (KIM-1), lipokaliny związanej z żelatynazą neutrofilii (NGAL) w moczu pacjentów leczonych w dzieciństwie onkologicznie, jako wskaźników umożliwiających rozpoznanie i monitorowanie dysfunkcji nerek. Habilitant wykazał, że w grupie pacjentów po leczeniu ostrej białaczki limfoblastycznej stężenie lipokaliny oraz wartości wskaźników NGAL/kreatyniny i KIM-1/kreatyniny były wyższe w porównaniu z grupą kontrolną. Stwierdził że grupę pacjentów o czasie obserwacji powyżej 5 lat charakteryzowały wyższe stężenia obu analizowanych biomarkerów oraz niski wskaźnik filtracji kłębuszkowej (eGFR) w porównaniu z pacjentami poniżej 5 lat obserwacji po zakończeniu terapii. W kolejnym badaniu przeprowadzonym u pacjentów leczonych w dzieciństwie z powodu nowotworów litych, Habilitant wykazał podwyższone poziomy KIM-1 i NGAL w moczu wiele lat po zakończeniu leczenia. Ważną obserwacją o niekwestionowanej wartości klinicznej było stwierdzenie dodatniej korelacji między wartością wskaźników NGAL/kreatyniny oraz KIM-1/kreatyniny, a skumulowaną dawką ifosfamidu i cisplatyny u leczonych dzieci. Podsumowując wyniki badań ujęte w obu pracach dr Latoch podkreśla, że wstępne badania wykazały przydatność oceny cząsteczki -1 uszkodzenia nerek (KIM-1) i lipokaliny (NGAL) w rozpoznaniu uszkodzenia nerek u pacjentów po zakończonym leczeniu onkologicznym w dzieciństwie.

Wyniki opublikowane w cyklu prac pozwoliły Kandydatowi na sformułowanie pięciu wniosków oraz wykazanie poznawczego charakteru badań i ich potencjalnego wykorzystania.

Wnioski:

1. Dzieci leczone z powodu choroby nowotworowej przed ukończeniem 3 roku życia są w grupie wysokiego ryzyka wystąpienia odległych następstw leczenia – 83.3% dzieci rozwija co najmniej jedną dysfunkcję narządu lub układu.
2. Leczenie onkologiczne stosowane poniżej 1 roku życia, poza częściej występującymi zaburzeniami funkcji wątroby u niemowląt, nie wpływa niekorzystnie na częstość występowania odległych następstw leczenia w porównaniu z dziećmi rozpoznanymi między 2 i 3 rokiem życia.
3. Dzieci i młodzi dorośli po przebytych w dzieciństwie leczeniu z powodu ostrej białaczki limfoblastycznej wykazują immunologiczne cechy przewlekłego stanu zapalnego pomimo braku chorób współistniejących, a jego nasilenie koreluje dodatnio ze stosowaniem protokołów terapeutycznych dla grup wysokiego ryzyka.
4. Wyższe stężenie beta-2-mikroglobuliny w moczu u pacjentów leczonych w dzieciństwie z powodu różnych nowotworów może wskazywać na subkliniczne uszkodzenie nerek w tej grupie pacjentów.
5. Stężenia NGAL i KIM-1 w moczu oraz wskaźników NGAL/kreatyniny oraz KIM-1/kreatyniny mogą wskazywać na wczesne uszkodzenie funkcji nerek w grupie pacjentów leczonych z powodu ostrej białaczki limfoblastycznej oraz guzów litych.

Osiągnięcie naukowe Habilitanta jest bardzo wartościowym opracowaniem naukowym, spójnym tematycznie, które łączy badania z zakresu nauk podstawowych i klinicznych. Zastosowane metody badawcze nie budzą zastrzeżeń merytorycznych, a badania przeprowadzono na licznie reprezentatywnych grupach. Podjęte przez Kandydata ukierunkowane badania zwłaszcza dotyczące oceny następstw odległych leczenia przeciwnowotworowego u dzieci, obok aspektu poznawczego i klinicznego mają istotne znaczenie społeczne i są w pełni uzasadnione. Koncepcja badań jest oryginalna, a wyniki badań posiadają znaczący aspekt praktyczny. Badane zagadnienia są nowatorskie, a uzyskane rezultaty są istotne do dalszego rozwoju badań nad opracowaniem nowych możliwości w ocenie następstw odległych leczenia przeciwnowotworowego oraz zdefiniowania nowych biomarkerów pozwalających na określenie zaburzeń narządowych u pacjentów leczonych onkologicznie w dzieciństwie. Osiągnięcie naukowe Habilitanta uważam za wartościowe opracowanie, istotne dla dyscypliny reprezentowanej przez dr Eryka Latocha.

Ocena działalności naukowej.

Całkowity dorobek naukowy dr Eryka Latocha obejmuje 22 publikacje naukowe, w tym 2 prace pogładowe. Większość prac Habilitant opublikował w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Bibliometryczna ocena całkowitego dorobku naukowego wynosi odpowiednio: współczynnik oddziaływania IF wynosi 64,648, liczba punktów MNiSW wynosi 1576. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych, dorobek naukowy niewchodzący w skład osiągnięcia naukowego stanowiącego rozprawę habilitacyjną, posiada współczynnik oddziaływania IF 41,812, liczba punktów MNiSW wynosi 950. Kandydat jest pierwszym autorem w 10 pracach. Liczba cytowań w literaturze światowej wg bazy Web of Science (All Databases) bez autocytowań wynosi 60, a indeks Hirscha-5.

Z analizy dorobku naukowego Habilitanta wynika, że większość prac została opublikowana w renomowanych czasopismach zagranicznych między innymi w *Cancer*, *Applied Science*, *International Journal of Molecular Sciences*, *Journal of Clinical Medicine*.

Obszar działalności naukowej dr Eryka Latocha koncentruje się głównie na badaniach związanych z procesem nowotworowym u dzieci. W autoreferacie Habilitant przedstawia sześć tematów wiodących realizowanej działalności naukowej. Badania dotyczą między innymi oceny zaburzeń mineralizacji kości, przemiany węglowodanów i lipidów u dzieci po leczeniu choroby nowotworowej, oceny wpływu intensywności leczenia ostrej białaczki limfoblastycznej na funkcję gonad, a także identyfikację wczesnych markerów uszkodzenia nerek u dzieci z wrodzonymi chorobami układu moczowego. Znaczną część dorobku naukowego Habilitanta stanowią prace związane z oceną wpływu stosowanego w dzieciństwie leczenia przeciwnowotworowego na metabolizm kostny, stan układu endokrynologicznego, funkcję gonad oraz przemiany węglowodanów i tłuszczów. W dorobku naukowym Kandydata znajdują się pojedyncze prace, dotyczące oceny przydatności wybranych biomarkerów w diagnostyce wczesnego wykrywania zaburzeń funkcjonowania nerek. Wyniki badań zostały opublikowane w czasopismach o wysokim współczynniku oddziaływania m. in. *Int J Mol Sci.* (IF 6.208), *J Clin Med.*(IF 4.964), *Can Assoc Radiol J.* (IF 4.186). Dorobek naukowy Habilitanta uzupełniają 43 doniesienia prezentowane na konferencjach naukowych, w tym 21 prac było prezentowanych na konferencjach międzynarodowych. Należy podkreślić, że prace prezentowane przez Habilitanta na konferencjach naukowych były wielokrotnie nagradzane. Analizując liczbę publikacji przed i po uzyskaniu stopnia doktora należy stwierdzić, że nastąpił wyraźny wzrost aktywności w obszarze badawczym, co jest pozytywnym wskaźnikiem w aspekcie dalszego rozwoju naukowego. Ważnym elementem aktywności naukowej dr Eryka Latocha jest czynny udział w krajowych i międzynarodowych projektach badawczych. Kandydat był kierownikiem grantu naukowego finansowanego przez NCN (Miniatura 6), kierownikiem trzech tematów badawczych oraz współwykonawcą 23 prac realizowanych w ramach subwencji. Brał udział w realizacji ośmiu projektów międzynarodowych (m. in. Toxicity Working Group/iBFM-ELTEC study, AIEOP-BFM ALL 2017, RUXcALL Pol 2020 trial, EuroNet-PHL-C2) 2012-004053-88, GALLANT Study (2021- nadal). Czynny udział w realizacji projektów badawczych pozwolił Kandydatowi na zdobycie doświadczenia w zakresie realizacji badań i zaowocował publikacjami w czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Dr Latoch uczestniczył w czterech szkoleniach międzynarodowych oraz w dwóch stażach krajowych. Aktywność naukową Habilitant realizował również poza jednostką macierzystą, współpracując z licznymi ośrodkami w kraju m. in. Klinikami Onkologii i Hematologii w Poznaniu, Wrocławiu, Warszawie, Olsztynie, Lublinie, Katowicach oraz Wydziałem Chemii w Białymstoku. Działalność naukową prowadził współpracując z ośrodkami międzynarodowymi mi.in. z Uniwersytetem Cambridge, Szpitalem Uniwersyteckim w Kopenhadze.

Dorobek naukowy dr Eryka Latocha oceniam pozytywnie i stwierdzam, że jest on znaczący oraz wartościowy merytorycznie, wnoszący nowe dane do dyscypliny naukowej reprezentowanej przez Habilitanta.

Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzacyjnej Habilitanta.

W ramach działalności dydaktycznej, Kandydat prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów obowiązkowych (pediatria, onkologia) oraz zajęcia fakultatywne dla studentów medycyny, stomatologii i fizjoterapii, w tym również w języku angielskim. Od 2012 roku jest opiekunem Studenckiego Kola Naukowego działającego przy Klinice Onkologii i Hematologii Dziecięcej UMB. Od 2020 roku jest opiekunem praktyk wakacyjnych studentów medycyny IV r. oraz pełni funkcję opiekuna IV roku na Wydziale Lekarskim UMB. Dr Latoch jest promotorem pomocniczym w dwóch otwartych przewodach doktorskich. Kandydat pełnił rolę recenzenta w czasopismach międzynarodowych (*Cancer Chemotherapy and Pharmacology*, *Advances in Clinical and Experimental Medicine*, *Biomed Research International*, *Children*), recenzował prace magisterskie. Od 2022 roku jest ekspertem zespołu medycznego w ramach krajowego projektu „Opieka ozdrowieńcza”, realizowanego przez Fundację „Na Ratunek Dzieciom z Chorobą Nowotworową”. Jest członkiem dwóch polskich towarzystw naukowych (*Polskie Towarzystwo Pediatryczne*, *Polskie Towarzystwo Onkologii i Hematologii Dziecięcej*, *PTOiHD*) oraz dwóch towarzystw międzynarodowych [*Pan-European Network for Care of Survivors after Childhood and Adolescent Cancer (PanCare)*, *The European Society for Paediatric Oncology (SIOPE)*]. Habilitant prowadzi szeroką działalność organizacyjną pełniąc funkcję koordynatora ds. leczenia zwojaka zarodkowego oraz przewlekłej białaczki szpikowej, pełni funkcje wiceprezesa Fundacji „Pomóż Im” na rzecz dzieci z chorobami nowotworowymi, Za dotychczasową działalność naukowo-dydaktyczną dr Eryk Latoch otrzymał cztery nagrody naukowe, przyznane przez Rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

WNIOSEK KONCOWY

W podsumowaniu stwierdzam, że przedłożone przez dr Eryka Latocha osiągnięcie naukowe zatytułowane „Kliniczne i patofizjologiczne aspekty odległych następstw leczenia przeciwnowotworowego u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem powikłań nerkowych” jest oryginalnym osiągnięciem naukowym o charakterze poznawczym oraz aplikacyjnym i stanowi istotny i twórczy wkład w rozwój dyscypliny nauki medycyny. Biorąc pod uwagę wartość merytoryczną rozprawy habilitacyjnej, wysoki poziom naukowy pozostałych prac, działalność dydaktyczną, popularyzatorską i organizacyjną stwierdzam, że dr n. med. Eryk Latoch spełnia wymogi stawiane Kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dz. U. z 2018 r. poz. 1668). Wniosuję do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie dr Eryka Latocha do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Wrocław, 09.09.2023 r.

Prof. dr hab. Julia Bar

